

**ת"פ 143/02/06 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז מיסוי
וכלכלה, ע"י ב"כ עו"ד זמיר ואח'... נגד אלכסנדר איידלין, מיכאל
שוטלנד, מ.א.ש.א כחול בע"מ, ע"י ב"כ עו"ד ליכטר ועו"ד טננבלט,
ואח'...**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 143-02-06 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' איידלין ואח'

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע

המאשימה

מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה ע"י ב"כ עו"ד זמיר

נגד

הנאשמים

1. אלכסנדר איידלין
2. מיכאל שוטלנד
3. מ.א.ש.א כחול בע"מ ע"י ב"כ עו"ד ליכטר ועו"ד טננבלט
4. סרגיי פטקובסקי
5. פאסט שמירה ניקיון ואחזקה בע"מ ע"י ב"כ עו"ד קצב ועו"ד קורוליק
6. יעקב גומברג

החלטה

בפני טענת "אין להשיב לאשמה" לפי סעיף 158 לחסד"פ, שהגישו הנאשמים 1-3 ו-4 בתום פרשת התביעה.

כתב האישום

בחלק הכללי של כתב האישום נטען כי נאשם 1 (להלן: **איידלין**) הינו מנהל חשבונות במקצועו.

בין השנים 1999-2005 (להלן: **התקופה הרלוונטית**) שימש איידלין כמנהל חשבונות בחברות הבאות: חברת חן מחצבים בע"מ, חברת ליזרוביץ משאבות בטון בע"מ, חברת שמש איריז זהב בע"מ, חברת טברסקוי ארקדי 3 גרציות, ובנאשמת 3.

נטען כי נאשם 2 (להלן: **שוטלנד**) הינו מנהל חשבונות במקצועו. בתקופה הרלוונטית או חלק ממנה שימש כמנהל"ח בחברות בילאול שיווק ומסחר בע"מ; נאול בע"מ; קליין שמירה בע"מ.

נאשמת 3 (להלן: **מאשא**) הינה חברה שהוקמה ע"י איידלין ושוטלנד. שוטלנד היה בעל מניות בה. נטען כי המדובר בחברת קש שלא עסקה בפעילות עסקית כלשהי אלא שימשה לאיידלין ושוטלנד לביצוע העבירות.

נטען כי חברת וילנר הינה חברת קש נוספת שנרשמה ע"ש דיאנה וילנר ושימשה את איידלין ושוטלנד לביצוע עבירות.

נטען כי חברת אלכסנדרוב הינה חברת קש נוספת שנרשמה ע"ש סבטלנה אלכסנדרוב ושימשה את שוטלנד להוצאת חשבוניות מס כוזבות למאשא.

נטען כי נאשם 4 (להלן: **פסטובסקי**) הינו בעל מניות ומנהל פעיל של נאשמת 5 (להלן: **פאסט**) שהינה חברה המספקת שירותי ניקיון ואחזקה.

נטען כי במהלך התקופה הרלבנטית עסק איידלין במתן הלוואות בריבית ובניכיון שיקים. על עיסוקיו אלה לא דיווח לשלטונות המס והעלים את מלוא הכנסותיו מהם.

נטען כי במהלך התקופה הרלוונטית הנפיקו איידלין ושוטלנד מסמכים כוזבים ומזוייפים - תלושי שכר, מכתבי פיטורין ואישורי מעסיק, של החברות ששימשו כמנהל"ח שלהן ושל חברות נוספות, ללא ידיעת מנהליהן ובעלי המניות שלהן.

את המסמכים המזוייפים מסרו איידלין ושוטלנד לאנשים שונים שפנו אליהם כדי לתבוע בעזרת המסמכים המזוייפים קצבאות שונות מהמוסד לביטוח לאומי ולמטרות נוספות.

בנוסף, איידלין ושוטלנד הוציאו שלא כדין חשבוניות-מס של מאשא, מבלי שהיו בפועל עסקאות כלשהן בין מאשא לפאסט, ומסרו אותן לפסטובסקי כדי שחברת פאסט תוכל להפחית את חבות המס שלה.

כמו כן, איידלין ושוטלנד הוציאו שלא כדין חשבוניות של חברות וילנר ואלכסנדרוב והכלילו אותן במערכת הנהלת החשבונות של מאשא מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה שלגביה הוצאו החשבוניות הנ"ל. זאת כדי להגדיל במרמה את הוצאותיה של מאשא ולהקטין בכך את הכנסתה החייבת במס.

איידלין ושוטלנד ניהלו פנקסי חשבונות כוזבים במאשא, בכך שחלק מעובדיה של פאסט נרשמו כעובדים של מאשא כאשר בפועל עבדו בפאסט ולא במאשא.

במסגרת התוכנית העבריינית, הועברו כספים מפאסט למאשא כדי לרכוש עסקה, משם הוזרמו לווילנר ומוילנר, שלא ניהלה פנקסי חשבוניות ורשומות, הוזרמו חזרה לפאסט.

פסטובסקי ופאסט שילמו לאיידלין ושוטלנד עמלה עבור פעילות זו, והם שילמו עמלה לווילנר.

הנאשמים 1-3 הואשמו בעבירות של זיוף מסמך בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לרבות סיוע לאחר ונסיון לקבל דבר במרמה, הכנה של פנקסי חשבונות כוזבים, שימוש במרמה עורמה ותחבולה, לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה, והשמטת הכנסה מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודה (ריבוי עבירות).

הנאשמים 4-5 הואשמו בהכנה של פנקסי חשבונות כוזבים, שימוש במרמה עורמה ותחבולה, לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה.

טענת אין להשיב לאשמה

להלן אתייחס לכל אחד מראשי הטענה כפי שעלו בטיעוני הנאשמים 1-4 ו-4, ובתשובת המאשימה לטענה.

הטענה ביחס לאחריות הפלילית של מאשא ולגבי ייחוס העבירות הקשורות בה לאיידלין ולשוטלנד

נטען כי אין מקום לייחס עבירות על חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה ורישום כוזב בספרי תאגיד למאשא כאשר בכתב האישום נטען שהיא היתה חברת קש ומי שביצעו עבירות באמצעותה הינם איידלין ושוטלנד. טענה זו אינה ברורה, שכן על פי הנטען בכתב האישום איידלין ושוטלנד ניהלו באופן פעיל את הנהלת החשבונות של החברה והנפיקו בשמה מסמכים כוזבים, כדי לספקם לאחרים, כשזו היתה פעילותה היחידה של מאשא, כנטען. מכאן שכמנהלים/מנהלי חשבונות פעילים, ניתן לייחס את פעילותם לחברה לפי סעיף 23 לחוק העונשין. בנוסף, ניתן לייחס את העבירות של החברה לאורגנים הפעילים בה, על פי הנטען איידלין ושוטלנד, לפי סעיף 224א לפקודת מס הכנסה וסעיף 119 לחוק מע"מ. לצורך כך אין נפקא מינה אם סעיפים אלה הוזכרו בכתב האישום, שהרי מדובר בדין הכללי לגבי אחריות בפלילים ולא בסעיפי אישום קונקרטיים.

לעניין הראיות שהובאו לכך - בהודעות הנאשמים יש הודאות בכך שמאשא היא חברה שהוקמה על מנת לספק חשבוניות מס פיקטיביות לחברת פאסט תמורת עמלה. (ראו: מסמך בכתב ידו של שוטלנד מסומן ע.כ. 1, הודעה של איידלין ת/241, הודעות של שוטלנד ת/165, ת/247).

בהודאות אלה, בצירוף ספרי החשבונות הרלוונטיים, יש יותר מאשר הרף הראייתי הנדרש כדי לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

גם הטענה לגבי האשמת הנאשמים 1-2 כמבצעים בצוותא אינה מובנת לי, שהרי על פי ההלכה הפסוקה לצורך הביצוע

בצוותא אין צורך שכל הנאשמים יבצעו את כל חלקיו של הפן העובדתי של העבירה במשותף, כגון ירשמו יחד את החשבוניות הכוזבות, אלא די בכך שהם מסכימים ביניהם מראש על ביצוע העבירה ועל חלוקת התפקידים ומשמשים זה כשלוחו של זה לצורך כך.

הטענה לגבי עבירות השמטת ההכנסות המיוחסות לאיידלין

נטען כי המאשימה אינה מציינת את סכומי ההכנסות שהיו לאיידלין מפעילות נכיון שיקים, וטוענת להעלמת הכנסות בסכום לא ידוע, כאשר יתכן שבפועל היו לו הפסדים. נטען כי המאשימה הציגה את דפי חשבון הבנק המראים את מחזור הפעילות אך אינם מראים אם נותר לאיידלין רווח ממנה, שהרי מדובר בעמלת נכיון באחוזים זעומים.

טענה זו אינה יכולה להיטען לגבי עצם ביצוע העבירות על פקודת מס הכנסה, שכן איידלין העלים את מקור ההכנסה בשלמותו, ואם היו לו בפועל הפסדים מפעילות זו אין בכך כדי להוות הגנה בעבירה של הדיווח הכוזב למס הכנסה. אין עסקינן בשומה האזרחית על רווחי הפעילות המוסתרת אלא בעבירה הפלילית של דיווח כוזב כדי להתחמק ממס. משהוכחה עצם הפעילות והסתרתה משלטונות המס, על הנאשם להשיב לאשמה.

הטענה לגבי עבירות הוצאת המסמכים הכוזבים המיוחסות לשוטלנד

נטען כי מיוחס לשוטלנד שהוצאת המסמכים המזוייפים מטעם החברות בסעיף 9 לכתב האישום נעשתה ללא ידיעת המנהלים ובעלי המניות בחברות. ברם, לגבי החברות המפורטות בסעיף 9(ב) מסר שוטלנד כי הוציא את המסמכים על פי הוראת הבעלים והמנהל אוסטרובסקי.

טענה זו, גם אם תוכח עובדתית כנכונה, אינה מהווה הגנה מפני אף אחת מהעבירות המיוחסות לשוטלנד ביחס להוצאות המסמכים הכוזבים, שכן מתן הוראה מצד מי ממנהלי או בעלי החברה אינה מתירה למנהל או מנהל חשבונות להנפיק מסמכים כוזבים למטרת התחמקות ממס או סיוע לאחר לעשות כן. כך גם השאלה, אם שוטלנד קיבל כסף עבור פעולות אלה אינה יסוד מיסודות העבירות המיוחסות לו.

הטענה לגבי האישום בהעלמת הכנסות משכר עבודה ביחס לשוטלנד

נטען כי המאשימה לא פרטה על מה מבוסס הסכום הנטען ולא הוכיחה העלמת הכנסות בסכום המיוחס לשוטלנד. המאשימה הוכיחה כי שוטלנד הודה בחקירתו בהעלמת הכנסות מדו"חות שנתיים שערך (ת/146), כאשר סכום ההכנסות שהועלמו אינו רלוונטי לעצם הוכחת העבירה. לפיכך עמדה המאשימה ברף הראייתי הנדרש כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

טענות אין להשיב לאשמה של פסטובסקי ביחס לאישום השלישי

פסטובסקי טוען כי לא הוכח שהעיסקה בין מאשא לפאסט היתה עיסקה פיקטיבית, וכי למעשה מדובר בעיסקה אמיתית, לצרכי תכנון מס, לפיה עובדים הועברו לפאסט למאשא וביצעו עבודות נקיון ותחזוקה במקומות שונים עבור פאסט,

עליה הוציאה מאשא חשבוניות מס כחוק. לטענתו, מאשא שילמה את משכורות העובדים והסדירה את התשלומים בגין ע"פ חוק למס הכנסה ולמל"ל.

פסטובסקי טוען כי לצורך השלב הדיוני אין להתייחס להודעות איידלין ושוטלנד שבהן כלולות אמירות מפלילות ביחס לעיסקה שנעשתה בין מאשא לפאסט, שכן הודעות נאשמים אחרים יכולות לשמש ראיה נגד נאשם עמם רק אם יבחרו להעיד להגנתם.

איני מקבלת טענה זו. מבחן קיום ראיות לכאורה לצורך טענת "אין להשיב לאשמה" הינו מבחן של העברת נטל ראיה ולא של שכנוע, המסתפק בראיות דלות ובסיסיות ואף ראיות נסיבתיות, ועל בית המשפט לצאת מהנחה שבסופו של יום יתכן ויוענק לראיות אלה משקל ראייתי מלא, לאחר שתעבורנה את מבחני הקבילות, המהימנות והמשקל.

הודעות איידלין ושוטלנד, המפלילות את פסטובסקי ומתארות את העיסקה המבוטאת במסמכים ובכספים שהועברו בין הצדדים כהסכם למראית עין שנועד לצורך הקטנת חבות המס של פאסט, מבלי שבפועל העסיקה מאשא ו/או וילנר עובדים כלשהם, מהווה חומר ראייתי פוטנציאלי אשר בצירוף למסמכים עצמם, ולאי הסבירות הכלכלית של העיסקה הנתענת ע"י פסטובסקי, דהיינו הפניית עובדי פאסט למאשא כדי לשלם למאשא, כקבלן משנה, יותר כסף מאשר משכורות העובדים ותשלומי החובה הכרוכים בהן, יש בו כדי לחייב את פסטובסקי להשיב לאשמה.

לפיכך אני דוחה את הטענות ומורה כי הנאשמים ישיבו לאשמה, במועדים הקבועים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ד, 15 מאי 2014, בהעדר הצדדים.